

To pak tež nam ktemu služi, so bychmy tym slym a lestrarškim Hubam wotmowicj moli, kotřiz niczo wjazy nemoža, hač to Ewangelion lestromacj, a praja: Předy hač je ta Wuczba pschischla, da bjesche pjeknje czicho a sčeho dosz, njetsk je tak wele Nesboža, so jo nichto wupowedacj nemože, Rezarstwo, Wojna, Postorki, drohi Gzaf, Turka a sčelka Zalosz. Sčtuž da ze tajkim slym lestrarškim Ludjom tu Hubu satyfacj, ton praj knim: Luby, nešby nidy we tym Szenju lasował, so tak borsy hač Krysťus do Łodžje a na Morjo pschindze, da šo tež Nemedro sbjeny. Njetsk pak neje ton Knes Krysťus na tym we Wini, ale ton Gzert, kotřiz jeho hidži a necha jeho čerpicz. Tak hidži won tež to Ewangelion a zyl rad tak wele Nemjera a Zaloszje na Semi naczinicz, so by Konz wsalo. Ale ton šlepy a šašakly Lud necha to widzicz a na to fedzbowacj. Woni jeno ladaju na tu Hubenosz a Nusu a hanja, so je to Ewangelion na tym we Wini. Sčtož pak Dobrego sčeho Ewangeliona pschindze, kak my psches njo Boha posnacj, Wodacjje tych Njehow dostacj a sbožni bpež možemy, to woni nochzedza widzicz.

Nunje kajž to ton nedzakomny, šašakly a torny Lud, czi Židzi, we Pušzini czinjachu. Dyž woni we Egypťowskej bjechu, c. jedyn sa dwej Mužow dzjelacj dyrbesche, da šo woni k Bohu wolachu, so by jim wot teje Zaloszje pomhal, a lubjachu pobožne Žiwjenje. Ale sčto šo sta? Jako jich Boh wot tajkeje Zaloszje wumo, a woni do Pušziny pschindzachu, da sčitko šabychu. To pak bje to najhorszche, so woni sčitko šabychu, sčtož a kak wele woni we Egypťowskej bjechu dzjelacj a čerpicz dyrbeli, a spominachu jeno na te Hornyki sč Mjashom a na ton Egypťowski Kljeb. Czi možachu tež ton Kumscht teho Bamža, wubrachu šebi to, sčtož bjechu Dobrego mjeli, sčtož pak

bjechu pschi tym čerpicz dyrbeli, wot teho zylje meležachu. Tehodla tež, jako jim Boh ton nebeski Kljeb da, šazpichu woni tonšamy, mjenjachu, so neje tak dobry, jako to Mjasho we Egypťowskej. Tak je našcha Natura a Waschnje psches ton pschinarodženy Njeh pokazene, nech Boh šnami czini, kajž won ze, da nan nidy nemože prawje czinicj. Tehodla šluscha ktemu wulka a bojška Szerpliwošz, so won na tajkich Slošznikow tak dolho pschiladuje.

Sčtuž by naš psched dwazeczi Pjetami woprašchal, hač zyl radšo jene drohe Pjeto mjecz, aby zyl šo radšo wot Michow a Popow pschezo tak czwilowacj, wobezezowacj a hnacj dacj? kajž šo tedom tak šta, nemjenisch ty, so bydžiche šebi kojždy šwulkim Wešelom tu Droho tu wušwolil, jeno šo by ton česčki, wobezezny, a kajž tedom to Poladanje mjesešche, wjeczny Spšchaw k Konzej pschichol, a prejež wsaty byl? Pschetož tudy bydžische Nadžija byla, sčtož sa jene Pjeto neby narostlo, da by šo na druhe štalo, ale tamna Wobezeznosz by štajnje wostala, a wot jeneho Dnja k drubemu pschiberata. Tajkeje a drubeje Nusy šmy my zylje šabyl, kwalimy ton Mjer, a to prednišche Waschnje, a neladamy, kajka Strachota sa tym je tšjala, so šmy psches tajki Mjer niz jeno wo Penesj a Kubla pschischli, ale šmy tež psches tajku šalschnu Wuczbu a Pschibošstwo wo Gžjeto a Duschu pschischli. A tola tež drubeho Nesboža šo neššmy šminycz moli. Pschetož tež we tym šamym Gzafu je drohi Gzaf, Mor, Wojna, a druhe Nesbožje šo namařalo. A dyž šo njetsk teho runja štane, da zemy ktemu Ewangelionej tu Winu dawacj.

Kaha da mjenisch, ty, so šo to Bohu lubicz budže? Kotřiz žaneho weczeho